

707/76.

Hvaler/Hesthold

10.8.76.

TK/BR 0-75 516

Hvaler kommune,
Kom.ing. Bergseth,
1080 Skjærhalden.

Uttalelse fra Norges geologiske undersøkelse etter befaringer og grunnundersøkelser utført i perioden 2/6-8/6-76.

I skriv fra Norges geologiske undersøkelse ved førstestatsgeolog Knut Gørn Bryn, 21/11-75 nevnes registrering, eventuelt boringer med tanke på grunnvannsforsyning fra løsavsetninger på Asmalsøy, Spjærøy og Vesterøy. Innen perioden 2/6-8/6-76 utførte Norges geologiske undersøkelse befaringer og grunnundersøkelser innenfor aktuelle områder på de tre øyene.

Asmalsøy.

I vedlagte kartutsnitt er det skravert tre felt som kan være aktuelle.

1) Dovika.

I dette område ble det utført tre boringer på tvers av flata som går ut i Dovika, begrenset av fjellrygger på hver side. Resultatet av boringene viser et ca. 1-2 m tykt sandlag i toppen. Under dette laget består materiale av siltig leire over fjell på ca. 10 m under markoverflaten. Silt-leire materialet under topplaget av sand er lite gjennomtrengelig og ikke egnet for uttak av grunnvann. I det sandige topplaget er det en viss gjennomgang av vann, men den nyttbare vannhøyden utgjør bare få cm og lar seg vanskelig utnytte ved hjelp av sandspisser eller rørbrønner.

En eventuell utnyttelse av vannforekomsten bør skje ved en gravet brønn. Hvilken kapasitet som kan påregnes avgjøres ved pumpeforsøk, men vurderingen av feltet etter boringene tilsier en beskjeden kapasitet.

Feltene 2 og 3 i vedlagte kartutsnitt er henholdsvis bekken som renner ut ved Skipstadsand, og det lille dalføret som munner ut ved Sandholmen. Bekken som renner ut ved Skipstadsand har muligheter for utgravning og oppdemning til full utnyttelse av vannføringen. I dalsøkket, felt 3, som går ut ved Sandholmen er det sannsynligvis mulig å utnytte ved å grave ut på tverrs av dalsøkket. Hvilke vannmengder en kan regne med fra disse feltene avgjøres ved pumpeforsøk eller direkte målinger i overløp fra anlagte brønner eller demninger.

Konklusjon Asmaløy.

En samling av vannet fra de tre ovennevnte områder kan muligens gi en brukbar vannføring. Løsningen er ikke god, fordi anlegget får for mange enheter som det er vanskelig å holde kontroll med, både teknisk og beskyttelsesmessig. Dessuten vil det sannsynligvis oppstå konfliktsituasjoner med besittere som i dag nyttegjør seg vannet, da særlig fra felt 2 som vil være den beste komponenten i et oppsamlingsanlegg.

Spjærøy.

Feltet 4, som her ble vurdert framgår av vedlagte kartutsnitt. Det ble her utført to boringer, en på hver side av bekken ovenfor kirken. Resultatene av boringene viser et finsandlag på ca. 1 m mektighet i toppen. Under dette laget består massen av siltig leire til fjell på ca. 4 m under markoverflaten. Muligheten til å ta ut vann fra dette område, ved sandspisser eller gravede brønner er ikke å anbefale.

Konklusjon Spjærøy.

Innenfor det område som er vurdert og undersøkt, er mulighetene for anleggelse av gravede brønner, sandspisser dårlige. Den mulighet som gjenstår er å utnytte bekken som renner ut i Skjelbusundet. Vannføringen i bekken kan måles ved anlegg av overløp.

Vestersøy.

Innen det område som ble vurdert, skravert felt nr. 5, er mulighetene til uttak av grunnvann fra løsmateriale ved hjelp av sandspisser eller rørbrønner ikke tilstede. Løsmateriale i dette område består for største delen av organisk materiale, myrområdene og materiale av morenekarakter som er lite gjennomtrengelig. Avrenninger skjer for største delen på overflaten til bekken som renner fra Deleberget ut mot Ogården. Konklusjon av det vurderte felt på Vestersøy blir som for Spjærøy, å utnytte bekken til vannforsyning.

Knut Ogn Bryn

Førstestatsgeolog

T.Klemetsrud

Avd.ingeniør

Vedlegg: Kartutsnitt.

